

## Presentació

Aquest és un acte de record i d'homenatge a Modest Prats, un acte per a reconèixer i agrair-li la tasca que va fer com a ciutadà, com a recercador, com a professor, en tota la seva magnitud. També és un acte de record, perquè és veritat que quan les persones desapareixen, tot i que inicialment diem que no desapareixeran mai, a poc a poc les anem oblidant. Organitzar avui un record per a en Modest significa que, efectivament, no l'hem oblidat i ens servirà per a tornar-lo a fer present. Seria abusiu per part meva intentar parlar d'ell, les persones que en parlaran a continuació i que han organitzat el detall d'aquest homenatge en saben molt més que jo, que el vaig conèixer però que no vaig treballar amb ell, que el vaig llegir però que no hi vaig discutir. M'estimo més deixar que siguin ells els que parlïn de la seva persona.

En Modest Prats va entrar tard com a membre a la Secció Filològica de l'Institut, no el vam poder gaudir. Des de la primera sessió, es notava que ja no era aquell Modest tan àgil, crític irònic i rialler que havia estat sempre, saltant-se les barreres més estrictament formals. No n'era, de formal, i era una cosa que se li agraiïa perquè donava confiança i relaxava les relacions entre les persones. A propòsit de la seva entrada a l'IEC, el doctor Badia, també desaparegut recentment, el mateix any que en Modest, va escriure i llegir en el Ple aquesta frase sobre la seva figura: «Modest Prats encarna la imatge que molts dels que estimem l'Institut d'Estudis Catalans voldríem que retratés tots els seus membres i, més concretament, sobretot, els que per raons professionals comparteixen la recerca i la docència». I és que en Modest no era només un professional, sinó que era un professor, un recercador, un teòleg, un pensador, un crític —un crític sistemàtic, cosa que el coneixement també agraeix per a poder tirar endavant— i un ciutadà compromès a través de la paraula i

els seus escrits. Alegrem-nos, doncs, que avui sigui entre nosaltres la seva presència i que ens escolti tot el que voldríem haver-li dit de paraula si hagués estat aquí.

M. TERESA CABRÉ  
Presidenta de la Secció Filològica